

УДК 378.12

ТРАДИЦІЙНІ І НЕТРАДИЦІЙНІ ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ КАФЕДРИ ЯК УМОВА РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧА ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН В ОСВІТНЬОМУ ЗАКЛАДІ

Калінська О.П.

Навчально-науковий інститут підприємництва та перспективних технологій
Національного університету «Львівська політехніка»

В статті розкрито питання використання традиційних і нетрадиційних форм організації методичної роботи кафедри як однієї з умов розвитку педагогічної майстерності викладача економічних дисциплін в освітньому закладі. Розглянуто важливість цих форм та їх вплив на підвищення та вдосконалення педагогічного професіоналізму викладачів сучасних освітніх закладів з метою покращення якості освітнього процесу. Досліджено та визначено, що поєднання традиційних і нетрадиційних форм організації методичної роботи кафедри допомагає досягти викладачеві досить високого рівня своєї майстерності, від якого залежить якість підготовки фахівців в освітньому закладі.

Ключові слова: педагогічна майстерність, освітній заклад, викладач економічних дисциплін, методична робота, традиційні і нетрадиційні форми методичної роботи.

Актуальність дослідження. Для розвитку педагогічної майстерності викладачів, зокрема, економічних дисциплін, важливе значення має організація систематичної методичної роботи на кафедрі. Адже, як зауважує С. Вишнякова, методична робота в навчально-

му закладі – це планована діяльність викладачів і співробітників, спрямована на освоєння та вдосконалення існуючих, а також розробку і впровадження нових принципів, форм і методів ефективної організації навчального процесу. Методична робота спрямована на вироблення

оптимальних методів досягнення нової якості навчально-виховного процесу [1].

Загальновідомо, що успіх вирішення завдань, що постають перед сучасним вищим навчальним закладом, залежать від того, які форми і методи методичної роботи використовуються на кафедрі з метою сприяння виявленню та розкриттю професійної компетентності, творчості та педагогічної майстерності викладацького колективу кафедри.

Як зазначає Н. Ничкало, методична робота є однією з найважливіших умов розвитку педагогічної майстерності викладача [5, с. 26].

Постановка проблеми. Тому, як наукова проблема, постає питання використання традиційних і нетрадиційних форм організації методичної роботи кафедри як однієї з умов розвитку педагогічної майстерності викладача економічних дисциплін в освітньому закладі.

Аналіз актуальних досліджень і публікацій. Проблема організації методичної роботи як однієї з умов розвитку педагогічної майстерності завжди перебувала в полі зору багатьох дослідників. Методична робота, зокрема форми її організації, стала серйозним предметом дослідження ще в кінці 90-х років ХХ століття. Варто згадати праці І. Зязюна, В. Пікельної, Н. Кравцова, А. Демінцева, К. Булова, Р. Гришиної, О. Годчук, О. Лавриненка, М. Солдатенка, Н. Кузьміної, А. Маркової, В. Сластьоніна, І. Жерносека, Н. Ничкало, Л. Сушенцевої, С. Вітвицької.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Проте аналіз літератури та наявних досліджень з проблематики використання традиційних і нетрадиційних форм організації методичної роботи кафедри як однієї з умов розвитку педагогічної майстерності викладача економічних дисциплін в освітньому закладі засвідчує, що на сьогодні не існує чітких правил використання чи пошуку та запровадження ефективних шляхів удосконалення форм та методів методичної роботи з метою сприяння виявленню та розкриттю професійної компетентності, творчості та педагогічної майстерності викладацького колективу кафедри.

Мета статті. Ми поставили перед собою завдання розкрити питання використання традиційних і нетрадиційних форм організації методичної роботи кафедри як однієї з умов розвитку педагогічної майстерності викладача економічних дисциплін в освітньому закладі. Дослідити та визначити, що поєднання традиційних і нетрадиційних форм організації методичної роботи допомагає досягти викладачеві досить високого рівня своєї майстерності.

Виклад основного матеріалу. Феномен методичної роботи пройшов в своєму розвитку досить тривалий шлях, поступово розширюючи і нарощуючи свій зміст. Головним завданням методичної роботи кафедри освітнього закладу є надання вагомій допомозі у процесі формування професійної компетентності викладача та підвищення рівня його педагогічної майстерності. Комплекс методичних знань, які педагог отримує під час участі у методичній роботі кафедри складається із засвоєних викладачем відомостей про принципи, зміст, методи, форми та засоби організації навчально-виховного процесу й навчання студентів. Отже, вони мають базуватися на міцних знаннях.

Тож ґрунтовна фахова та методична підготовка викладача – основа його успішної професійної діяльності та її результативності.

В педагогічній енциклопедії методична робота визначається як «систематична колективна та індивідуальна діяльність педагогічних кадрів, спрямована на підвищення їх науково-теоретичного, загальнокультурного рівня, психолого-педагогічної підготовки і професійної майстерності» [6, с. 256].

Тому, метою методичної роботи кафедри є, головним чином, супровід та підвищення якості освітнього процесу за допомогою узгодження і вдосконалення єдиного методичного завдання в освітній установі в цілому і методичних задумів кожного викладача. Основними завданнями методичної роботи, на думку більшості авторів, є такі: вивчення та впровадження передового педагогічного досвіду; ознайомлення з досягненнями психолого-педагогічної науки з метою підвищення наукового рівня; підвищення педагогічної майстерності; оволодіння новими методами навчання і виховання; систематичне вивчення і аналіз навчальних програм.

Форми організації методичної роботи кафедри розробляються на навчальний рік за результатом попередньої діяльності науково-педагогічного колективу та на основі аналізу підсумків діагностичного вивчення рівня педагогічної майстерності викладачів. Основним змістом методичної роботи на кафедрі є: вивчення і використання у навчальному процесі нових педагогічних технологій, передового досвіду навчання та виховання, аналіз результатів цієї роботи; розробка пропозицій та рекомендацій з поліпшення викладання окремих навчальних дисциплін; організація наставництва, надання допомоги молодим викладачам у підготовці і проведенні занять, організація взаємовідвідування занять, відкритих занять та їх обговорення; організація та проведення конкурсів, олімпіад, позанавчальних виховних заходів тощо.

Основна методична робота викладачів кафедри організовується в межах колективних, групових та індивідуальних формах.

Серед групових форм методичної роботи найбільш поширеними є: методичні предметні (або циклові) комісії; теоретичні семінари; семінари-практикуми; школи передового досвіду; школи педагогічної майстерності; інструктивно-методичні наради для певної категорії викладачів; творчі (проблемні) групи; залучення викладачів кафедри до розробки актуальної проблеми; спільне вивчення колективом кафедри програм, підручників, методичних посібників, психолого-педагогічних вимог до занять; вивчення актуальних питань педагогіки і методики навчання та ін.

До індивідуальних форм методичної роботи відносять: відкриті заняття та взаємовідвідування; самоосвіту викладачів; звіти викладачів, індивідуальну роботу завідувача кафедри з окремими викладачами зокрема, з тими, хто реально потребує допомоги; наставництво; індивідуальне направлення членів педагогічного колективу на стажування або курси (факультети, інститути) підвищення кваліфікації. Адже розвиток педагогічної майстерності можливий тільки на основі порівняння власного досвіду з колективним. Ви-

кладач отримує можливість оцінити свої позиції очима колег, усвідомити переваги і недоліки свого досвіду, збагатити або перебудувати напрямки і методи роботи що сприяє формуванню його професійної компетентності та підвищенню педагогічної майстерності. Адже система методичної роботи на кафедрі є реальною школою підвищення кваліфікації і розвитку педагогічної майстерності викладачів.

Отже, як зазначає Н. Кузьміна, методична робота – це спеціальний комплекс практичних заходів, що базується на досягненнях науки і передового педагогічного досвіду та спрямований на всебічне підвищення компетентності і педагогічної майстерності кожного викладача [3, с. 90]. Зазначимо, що на теперішній час поняття «методична робота» збагачується. Зокрема, на думку С. Молчанова, методична робота – це складова частина професійно-педагогічної та управлінської діяльності, в рамках якої створюються теоретично-етичні продукти (розробки, конспекти тощо), що забезпечують педагогічні дії [4, с. 14].

Кожна із форм методичної роботи має свою специфіку, але мета їх функціонування – єдина, тому ми вважали за доцільне розкрити їх особливості.

Серед традиційних форм методичної роботи були визнані конференції, які в залежності від завдань і змісту були поділені на: тематичні (інколи теоретичні); технічні; науково-практичні. Як зауважувала В. Пікельна, на них вирішувались «питання навчально-методичної і виховної роботи, укріплення навчально-матеріальної бази і зв'язку з підприємствами» [7, с. 34]. Основною перевагою науково-практичних конференцій, які проводяться в умовах вищих навчальних закладів є те, що вони слугують ефективним джерелом інформації про передовий педагогічний і виробничий досвід. Учені і практики давали конференціям досить високу оцінку.

Також серед традиційних групових форм методичної роботи найбільш розповсюдженими залишаються методичні предметні (циклові) комісії педагогів. У вищих навчальних закладах методичні комісії створюються, як правило, за блоком навчальних предметів. В межах діяльності методичних комісій передбачаються різні форми методичної роботи.

Аналізуючи діяльність методичних комісій Л. Сушенцева наголошує, що методичні предметні (циклові) комісії є не тільки найбільш розповсюдженою формою методичної роботи в навчальних закладах, але й найбільш доцільною і результативною формою методичної роботи щодо вдосконалення навчально-виховного процесу і оперативного вирішення (у випадку необхідності) поточних методичних проблем [8, с. 81]. Як зауважує науковець, діяльність проблемних семінарів доцільно організовувати за умов існування конкретних методичних запитів педагогів для надання «адресної» допомоги окремим викладачам, або за умов запровадження інноваційних технологій, коли виникає необхідність випереджаючого оволодіння певними прийомами та методами [8, с. 83].

Досить поширеною є така форма методичної роботи, як постійно діючий методичний семінар, на якому досвідчені викладачі розкривають власні методи проведення занять з окремих

тем тих чи інших навчальних дисциплін. Але необхідно наголосити, що не у всіх вищих навчальних закладах функціонує семінар педагогічних знань, як відносно нова інноваційна форма методичної роботи. Практика доводить, що більшість із відомих форм методичної роботи залишаються досить ефективними при оновленому їх змісті.

Також серед найбільш поширених форм методичної роботи (в різних її ланках) залишаються відкриті заняття та взаємовідвідування. Відкриті заняття і взаємовідвідування – це форми методичної роботи, яка добре зарекомендувала себе і довела свою результативність. На відкритому занятті є можливість демонструвати ефективне застосування різних методів навчання і виховання, знайомити колег з інноваційними технологіями, раціональними прийомами проведення різних елементів заняття. На нашу думку, специфіка проведення відкритих занять та взаємовідвідування полягає в тому, що дозволяє показати високу педагогічну майстерність і одночасно навчити інших педагогів проводити і здійснювати самоаналіз заняття. Мета відвідування – це і обмін досвідом і, що більш важливо, допомога більш досвідчених менш досвідченим.

Важливою ознакою педагогічної майстерності є також готовність викладача до постійного особистісного самовдосконалення. Саме такий педагог буде цікавим як особистість для своїх студентів. Викладач, який спрямований до самовдосконалення, розвиває в собі такі позитивні риси та якості, як доброзичливість, оптимізм, урівноваженість, оригінальність, дотепність та ін. [2]. Отже, зміст самоосвіти повинен забезпечувати: пошук і запровадження ефективних шляхів удосконалення освітнього процесу; підвищення якості своєї професійної підготовки.

Враховуючи мету статті, ми не розглядаємо зміст та особливості такої індивідуальної форми, як стажування, але наголошуємо, що воно було і залишається досить важливою формою індивідуальної методичної роботи. Стажування, як правило, здійснюється за межами начального закладу.

Як показує вивчення досвіду організації методичної роботи на деяких кафедрах знижена увага до методичної роботи і використовуються, як правило, всього дві форми: методичні семінари та науково-методичні конференції.

Таким чином, дослідження традиційних форм методичної роботи показало переваги, які їм притаманні: досконалий зміст методичної роботи незалежно від її форми є умовою розвитку педагогічної майстерності викладачів.

Проте багато дослідників доводять, що традиційні форми методичної роботи досить тривалий час були малоефективними, оскільки зміст роботи не оновлювався, вимоги до змісту методичної роботи були невисокими.

Також варто зауважити, що найбільш суттєвою особливістю сучасної ситуації в системі освіти є співіснування двох стратегій організації навчання: традиційної та інноваційної. Інноваційне навчання трактується як орієнтоване на створення готовності особистості до швидких змін в суспільстві, готовності до невизначеного майбутнього за рахунок розвитку здібностей до творчості, до різноманітних форм мислення, а також здатності до співпраці з іншими людьми.

Так О. Топузов пояснює освітні інновації як потужний ресурс модернізації і розвитку системи освіти, «це готові до впровадження й застосування в педагогічній практиці науково й експериментально обґрунтовані освітні інноваційні розробки, які через якісні зміни в освітній діяльності призводять до підвищення її ефективності, до здобуття кількісно і якісно нових освітніх результатів». Педагогічну інновацію дослідник вбачає в педагогічній ідеї, «втіленій в певній інноваційній педагогічній розробці (дидактичній або виховній системі), технології методиці, засобах навчання тощо» [10]. Інноваційна методична діяльність, в кінцевому рахунку, сприяє підвищенню якості освітнього процесу, рівня освіченості і вихованості суб'єктів навчально-виховного процесу.

Науковець О. Тодчук вважає, що запровадження в практику роботи таких нетрадиційних форм методичної роботи, як: методичні «фестивалі», «ринги», «мости»; уроки-панорами; методичні діалоги; «круглі столи», аукціони педагогічних ідей та інших визнано досить ефективним [9, с. 4].

Отже, у практиці методичної роботи рекомендуємо використовувати «методичні фестивалі», метою яких є обмін досвідом роботи, презентація інноваційних технологій тощо. На «фестивалі» може працювати кругова панорама «методичних знахідок» та ідей. Викладачі ознайомлюються з нетрадиційними підходами до організації та проведення виховних заходів, вивчають кращий педагогічний досвід виховання студентів.

Також викликає позитивне ставлення ідея щодо поєднання традиційних форм з дозвіллями. На таких заходах педагоги не тільки можуть проявити свою ерудицію, критичне мислення, креативність, фантазію, а й добре відпочити.

Разом з цим, звертаємо увагу на те, що серед нетрадиційних форм більш мобільними визнані групові форми, оскільки вони сприяють довірливому спілкуванню педагогів, певній професійній сміливості, розкутості, зацікавленості.

Отже, використання нетрадиційних форм методичної роботи показало більш високу результативність у розробці навчально-програмної документації; запровадженні інтенсивних технологій навчання; діяльності творчих груп, які впереджено вивчають інноваційні технології, розробляють інструкції, рекомендації, демонструють інтенсивні методи та прийоми в освітньому процесі тощо. Також, досліджуючи традиційні та нетрадиційні форми проведення методичної роботи кафедри для розвитку педагогічної майстерності, науковці підкреслюють значення усіх технологій, форм та методів методичного навчання, адже лише таким шляхом можна досягнути освітньої мети в поєднанні з виконанням досконалої роботи кафедри над розвитком педагогічної майстерності викладачів економічних дисциплін.

Тому у межах завдань теми дослідження нами було сформовано групу викладачів-експертів. До складу групи експертів було залучено 23 викладачі (3 доктори педагогічних наук, 8 кандидатів економічних наук, 7 кандидатів педагогічних наук, 2 кандидати психологічних наук, 3 старших викладачі, які мають стаж науково-педагогічної роботи більше десяти років). Експертам було запропоновано проранжувати за рівнем значимості для розвитку педагогічної майстерності різні

форми та методи методичної роботи. На перше місце в колонці «Ранг» необхідно було поставити за рівнем значимості такі форми і методи, що впливають на розвиток педагогічної майстерності викладача в системі методичної роботи кафедри.

Отже, аналіз ранжування виявив, що більшість викладачів серед форм і методів, які впливають на розвиток педагогічної майстерності викладача в системі методичної роботи кафедри надала тренінгам, відвівши такої форми перший ранг (106 балів). На другому місці знаходиться схожа форма методичної роботи – коучинг (118 балів), на третьому місці – ділові ігри (153 бали), четверте місце зайняв метод використання маніпулятивних технологій (156 балів), на п'ятому місці – особистісне самовдосконалення, самоосвіта (159 балів). Посередню оцінку отримали творчі (проблемні) групи (173 бали), школи педагогічної майстерності (186 балів), та технології розвитку критичного мислення (191 бал), відповідно зайнявши шосте, сьоме та восьме місця. Це зумовлено тим, що стан розвитку педагогічної майстерності викладача у вищому навчальному закладі знаходиться на досить низькому рівні та відсутні в багатьох вищих освітніх закладах школи педагогічної майстерності, а також в методичній роботі кафедри з викладачами не проводиться гурткова чи творча робота щодо вирішення психолого-педагогічних проблем. Що ж до технологій критичного мислення, то можна пояснити, що середню позицію такі технології зайняли тому, що це відносно нова форма і вона лиш почала вводитися в методичну роботу і то не на всіх кафедрах, тому й пояснюється така кількість балів та низький ранг.

Також ми можемо зробити припущення думки, що до цих форм навчання інтерес виникає здебільшого у зв'язку із запровадженням їх в методичну роботу кафедри, оскільки бажаючих використати їх на практиці насправді обмаль.

Дев'яту сходинку рангу викладачі відвели наставництву (196 балів), що теж підтверджує той факт, що така форма методичної роботи для розвитку педагогічної майстерності є не зовсім популярною, хоч, за твердженням науковців, є досить дієвою. На десяту та одинадцяту сходинку рангу, як не дивно, потрапили широко використовувані форми методичної роботи такі як відкриті заняття (202 бали) та взаємовідвідування (206 балів). Низьке ранжування цих форм говорить про те, що отримані теоретичні знання навіть у професійного майстра, що проводить відкрите заняття, матимуть низький рівень продуктивності без власного застосування цих знань на практиці.

Як бачимо, викладачі не зовсім позитивно відзначили частину чинників, які, на їх думку, можуть впливати на розвиток педагогічної майстерності. Так, за результатами ранжування на останньому місці виявилися доповіді на методичних семінарах (212 балів), курси (221 бал), підвищення кваліфікації (236 балів), та стажування (238 балів). Такі форми методичної роботи для розвитку педагогічної майстерності як доповіді на методичних семінарах, курси, підвищення кваліфікації та стажування знайшли найменшу кількість прихильників тому що за результатами методичної роботи кафедр вони є популярними та, як з'ясувалося, не зовсім дієвими. Ще можна

стверджувати, проаналізувавши роботу економічних кафедр вищих освітніх закладів, що ці форми проводяться лиш для того, щоб були відповідні записи в кафедральній документації, тобто – для звітування, без позитивної та результативної їх якості проведення на вплив розвитку педагогічної майстерності викладачів кафедр.

Отже, було встановлено, що викладачі по-різному ставляться до методичної роботи кафедри для розвитку їх педагогічної майстерності, а також по-різному визначають фактори (методи та засоби) що впливають на цей розвиток. Це, на нашу думку, дало можливість стверджувати: для того, щоб викладачі більш ефективно могли оцінити запропоновані методичні засади розвитку педагогічної майстерності, вони повинні мати певний рівень знань щодо засобів та методів, а також вміння визначати і створювати відповідні психолого-педагогічні умови щодо розвитку педагогічної майстерності. З огляду на це, ми вважали доцільним акцентувати увагу на необхідності надання методичної допомоги викладачам економічних дисциплін (мобільний workshop «Розвиток педагогічної майстерності», проведення тренінгів, коучингів, шкіл педагогічної майстерності, використання маніпулятивних методик та технологій, робота з наставниками тощо).

Варто ще окремо зазначити, що зниження статусу інституту наставництва негативно впливає на результати методичної роботи. Залишається визнаним положення: самоосвіта викладачів є об'єктивною передумовою їх успішної діяльності у всіх інших формах методичної роботи.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Отже, дослідження нами традиційних та нетрадиційних форм та методів організації методичної роботи кафедри дозволи-

ло нам виявити, що досить важливим фактором, який позитивно впливає на результативність системи методичної роботи в освітньому закладі і вважається провідним – є система управління методичною роботою (її принципи, зміст, управлінські органи, функції, діагностичні методики, за якими оцінюється рівень підвищення кваліфікації педагогів та їх педагогічної майстерності зокрема), оскільки проблема управління системою методичної роботи досить складна.

Методична робота в сучасних вищих навчальних закладах має передбачати, окрім основних, такі напрями як поглиблення філософсько-педагогічних знань, освоєння методики та принципів активізації навчальної діяльності, систематичне інформування про нові методичні рекомендації, упровадження досягнень етнопедagogіки, психології та окремих методик і передового педагогічного досвіду. З огляду на це необхідно урізноманітнювати форми роботи, адже в удосконаленні вже відомих методів і засобів навчання та опанування новими творчі пошуки та інноваційні методи поширюються на якість всієї системи методичної роботи.

Успішне вирішення цього завдання, на нашу думку, залежало від урахування визначених нами переваг традиційних та нетрадиційних форм методичної роботи, а також від готовності організаторів методичної роботи до запровадження її нової моделі в сучасну педагогічну практику викладача економічних дисциплін у вищому навчальному закладі.

Подальші наукові дослідження плануємо спрямувати на розробити модель розвитку педагогічної майстерності викладача економічних дисциплін у вищому навчальному закладі з урахуванням системи управління методичною роботою в освітньому закладі.

Список літератури:

1. Вишнякова С. М. Профессиональное образование. Словарь: Ключевые понятия, термины. Актуальная лексика / С. М. Вишнякова. – М.: Новь, 1999. – 537 с. – Режим доступу: <https://www.psyoffice.ru/6-1057-metodicheskaja-rabota.htm> – Назва з екрану.
2. Гобод І. Ю. Психологічна культура, як умова формування професійної майстерності у майбутніх педагогів / І. Ю. Гобод / Проблеми загальної та педагогічної психології 2009. Том 11, частина 4. Збірник наукових праць проблеми загальної та педагогічної психології / за редакцією С. Д. Максименка / К., – 2010. – Режим доступу: <http://vuzlib.com/content/view/539/94/>. – Назва з екрану.
3. Кузьмина Н. В. Профессионализм личности преподавателя и мастера производственного обучения / Н. В. Кузьмина. – М.: Высшая школа, 1990. – 119 с.
4. Молчанов С. Г. Профессиональная компетентность в системах аттестации, управления, повышения квалификации и профессиональной деятельности / С. Г. Молчанов // Научное обеспечение системы повышения квалификации кадров: межвузовский сборник научных трудов. Выпуск 1. – Челябинск: Изд-во ИИУМЦ «Образование», 2001. – 122 с.
5. Ничкало Н. Г. Українська наукова школа педагогічна майстерності – скарбниця сьогодення і майбутнього / Н. Г. Ничкало // Вища освіта України: Теоретичний та науково-методичний часопис. – К.: 2014. – № 3(54): Педагогіка вищої школи: методологія, теорія, технології, Т. 1. – 380 с. – С. 22–29.
6. Педагогическая энциклопедия. Т. 2. – Л.: Сов. энциклопедия, 1968. – 604 с.
7. Пикельная В. С. Методические рекомендации по организации методической работы заместителя директора по учебно-производственной работе среднего профтехучилища / В. С. Пикельная / – М.: Высшая школа, 1977. – 49 с.
8. Сушенцева Л. Л. Управління системою методичної роботи в сучасному професійно-технічному училищі: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Сушенцева Лілія Леонідівна; Ін-т педагогіки і психології проф. освіти АПН України. – Кривий Ріг, 1999. – 226 с.
9. Тодчук О. Форми проведення методичної роботи / О. Тодчук // Директор школи. – 1997. – № 7. – С. 4.
10. Топузов О. М. Педагогічні інновації: від теорії до практики / О. М. Топузов / – Режим доступу: https://naps.gov.ua/ua/press/about_us/716/ – Назва з екрану.

Калинская О.П.

Институт предпринимательства и перспективных технологий
Национального университета «Львовская политехника»

ТРАДИЦИОННЫЕ И НЕТРАДИЦИОННЫЕ ФОРМЫ ОРГАНИЗАЦИИ МЕТОДИЧЕСКОЙ РАБОТЫ КАФЕДРЫ КАК УСЛОВИЕ РАЗВИТИЯ ПЕДАГОГИЧЕСКОГО МАСТЕРСТВА ПРЕПОДАВАТЕЛЕЙ ЭКОНОМИЧЕСКИХ ДИСЦИПЛИН В ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ УЧРЕЖДЕНИЯХ

Аннотация

В статье раскрыты вопросы использования традиционных и нетрадиционных форм организации методической работы кафедры как одного из условий развития педагогического мастерства преподавателя экономических дисциплин в образовательном учреждении. Рассмотрено важность этих форм и их влияние на повышение и совершенствование педагогического профессионализма преподавателей современных образовательных учреждений с целью улучшения качества образовательного процесса. Исследовано и определено, что сочетание традиционных и нетрадиционных форм организации методической работы кафедры помогает достичь преподавателю достаточно высокого уровня своего мастерства, от которого зависит качество подготовки специалистов в образовательном учреждении.

Ключевые слова: педагогическое мастерство, образовательное учреждение, преподаватель экономических дисциплин, методическая работа, традиционные и нетрадиционные формы организации методической работы.

Kalinska O.P.

Educational and Research Institute of Business and Advanced Technologies
Lviv Polytechnic National University

TRADITIONAL AND NON-TRADITIONAL FORMS OF ORGANIZATION OF METHODOICAL WORK OF THE DEPARTMENT AS A CONDITION FOR THE DEVELOPMENT OF PEDAGOGICAL MASTERY OF THE LECTURER OF ECONOMIC DISCIPLINES IN UNIVERSITY

Summary

The article deals with the use of traditional and non-traditional forms of organizing the methodical work of the department as one of the conditions for the development of pedagogical skills of a teacher of economic disciplines in an educational institution. The importance of these forms and their influence on increasing and improving of the pedagogical professionalism of teachers of modern educational institutions in order to improve the quality of the educational process was considered. It has been researched and determined that the combination of traditional and non-traditional forms of organization of methodical work of the department helps lecturer to reach the a high level of skills, which provide the quality of training of specialists in an educational institution.

Keywords: pedagogical skill, educational institution, lecturer of economic disciplines, methodical work, traditional and non-traditional forms of methodical work.